

[Socialministeren.]

indgår ægteskab, men hun kan på ny få pension, når ægteskabet ophører.

Pensionen bortfalder ligeledes, dersom hun bliver berettiget til invalidepension eller folkepension eller kommer under særforborg, og en kvinde kan ikke samtidig få pension efter loven og arbejdsløshedsunderstøttelse.

Bestemmelserne i lovforslagets kapitel II om hjælp til enker giver mig ikke anledning til særlige bemærkninger, da de ganske svarer til de gældende regler for hjælp til enker i henhold til forsorgsloven.

Med hensyn til refusionsreglerne skal jeg oplyse, at udgifterne til pension er foreslået dækket efter samme regler som folkepensionen. Den hjælp, der hidtil er ydet disse kvinder, har været ydet efter forsorgsloven og for størstedelens vedkommende båret af kommunerne. Virkningen af forslaget vil altså blive, at staten fremtidig overtager en større andel af disse udgifter. Refusionsreglerne for så vidt angår hjælpen til enker efter forslagets kapitel II er derimod de samme, som er gældende i dag.

I bemærkningerne til lovforslaget er redegjort for merudgifterne for det offentlige, og jeg kan derfor her indskrænke mig til at nævne, at disse anslås til i alt 12 å 13 mill. kr. årligt.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om en opsparingsordning for unge ikke-forsørgere.

I forbindelse med behandlingen af de forskellige forslag til ændringer af skatte-lovgivningen, som har været fremsat i denne samling, har folketinget haft lejlighed til at drøfte en række muligheder for at fremme den private opsparing ved skattemæssige begunstigelser.

Den ordning, der nu foreslås gennemført, er et af resultaterne af disse drøftelser. Den har i hovedtræk været overvejset allerede under behandlingen af de ændringer i indkomstbeskatningen for ikke-forsørgere, der gennemførtes i anledning af det ny forsørgerbegreb.

De nye regler om, hvem der skal beskattes

som forsørgere, blev som bekendt gennemført ved ligningsloven i december måned. De medførte, at en gruppe enligt stillede personer med egen husstand mistede deres forsørgerstilling. Ved behandlingen af udskrivningsloven i marts måned var der enighed om, at indkomstskatten for disse personer burde lempes. Den ny skala for ikke-forsørgere fik imidlertid af praktiske grunde gyldighed for alle ikke-forsørgere; men det folketingsudvalg, der behandlede forslaget til udskrivningsloven, udtalte, at det var en forudsætning herfor, at der snarest gennemførtes en særlig ordning, hvorefter ikke-forsørgere under 25 år enten skulle foretage en passende opsparing i et pengeinstitut eller betale et tillæg til den statsindkomstskat, der beregnes efter den lempeligere skala. Det store flertal af disse skatteydere er også tidligere blevet beskattet som ikke-forsørgere, og de pågældende vil som regel have mulighed for at lægge en del af deres indtægt til side, bl. a. fordi de i vidt omfang får kost og logi på gunstige vilkår enten hos forældrene eller hos arbejdsgiveren.

Det foreliggende lovforslag følger nøje de retningslinjer, der blev angivet under behandlingen af udskrivningsloven.

I denne forbindelse vil jeg gerne understrege, at forslaget ikke blot skal tjene til at løse de aktuelle beskatningsproblemer, som det nye forsørgerbegreb har rejst; der er også ved dets udformning lagt vægt på at skabe en varig ordning, som fremmer opsparingen hos de unge. De har, som jeg allerede har nævnt, som regel gode muligheder for at spare op, og det, som de lægger til side i de unge år, vil komme dem til gode, når de efterhånden skal stifte hjem eller begynde egen virksomhed.

Efter den foreslåede opsparingsordning indskyder ikke-forsørgere under 25 år fra og med skatteåret 1959-60 på særlige konti i et pengeinstitut et beløb svarende til statsindkomstskatten for det pågældende skatteår, dog højst 2 000 kr. årlig. For skatteåret 1958-59 træder ordningen først i kraft for 2. skattehalvår, og indskudsbeløbene bliver derfor kun halvt så store som for de kommende skatteår.

De indskudte midler forrentes af pengeinstitutterne, og renterne kan hæves med det varsel, som fastsættes af vedkommende